

N:o 137.

Af herr **Rissén**, om semester för vaktbetjante och med dem jämställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hof-rätterna.

De senaste årens omregleringar för de statens verk, som blifvit af Riksdagen fastställda, hafva gifvetvis medfört betydligt förbättrade villkor för alla grader af tjänstemän.

Emellertid framgår, att en ganska stor olikhet i aflönings- och andra hänseenden gjort sig gällande mellan de olika verken, och tager man i betraktande järnvägs- och telegrafverkets samt äfven riksbankens och riksgäldskontorets stater och jämför därvarande personal med motsvarande lägst aflönade vid de andra ämbetsverken, finner man dessa senare mindre tillgodosedda.

Bland förmåner, som återfinnas i staterna för de förra, är rättigheten att komma i åtnjutande af en viss tids ledighet pr år, semester.

Förmånen af rätt till semester är nämligen i de centrala ämbetsverken endast beviljad åt tjänstemännen, under det att vaktbetjante ej äro berättigade till densamma.

Med anledning af hvad som nämnts angående järnvägs- och telegrafstaterna, däri alla grader af tjänstemän äro tillerkända den årligen återkommande ledigheten, och då samma förhållande är rådande för tjänstemän och vaktmästare i riksbanken och riksgäldskontoret, synes det mig, som om rättvisa talade för att vaktbetjante i de centrala ämbetsverken äfven måtte komma i åtnjutande af liknande förmån.

På grund af det anförda tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att alla vaktbetjante och med dem jämställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hofrätterna måtte komma i åtnjutande af minst femton dagars ledighet per år med bibehållen aflöning.

Stockholm den 26 januari 1909.

Hj. Rissén.
